

6. Yermoshenko, M. *Economic and organizational principles ensure economic security : Preprint scientific paper* . Kyiv: National Academy of Management, 2005. Print.
7. Kapustin, N. "Economic safety of the industry and firm." *Business – Inform*. 11–12. (1999): 45–47. Print.
8. Kovalev, D., and Sukhorukov T. "Economic safety of the enterprise". *Economy of Ukraine*. 10. (2004): 48–52. Print.
9. Maltseva, R. "Financial security enterprise: theory questions." *Scientific Bulletin of Chernivtsi Trade and Economics Institute KNTEU*. II. (2004): 158–165. Print.
10. Oleynikov, E. *Economic and national security : a textbook for schools*. Exam, 2005. Print.
11. Oleynikov, E., ed. *Fundamentals ekonomicheskoy security. (State, region, Enterprise, personality)*. Moscow: ZAO Business School "Intel-Synthesis", 1997. Print.
12. Papehyn, R. *Factors finansovoy Stability and security of enterprises: avtoref.dys.na obtain nauk.stupenya candidate of economic sciences*. Volgograd: Publishing House VHU, 2007. Print.
13. Pidhomnyy, A. "Indicators assessing the level of financial security entities." *Economics : Coll. sciences. works. – Sir. Accounting and Finance*. 23. (2007): 234–237. Print.
14. Razdyna, E. "Kommercheskaya Information and Economic bezpasnost enterprise." *Business – Inform*". 24. (1997): 63–65. Print.
15. Lambert, D. "La defense de l'ekonomie: la conjugasion des efforts de l'Etat, de l'entreprise et d'individy." *Strategique*. 2. (1990): 83–98. Print.
16. Fomin, M. *Problemy economically secure enterprise development : theory and practice [monograph]*. Donetsk: DonDUET, 2005. Print.
17. Schwab, L. *Ekonomika Company [navch.posibnyk]*. Kyiv: Caravel, 2007. Print.
18. Shevelev, A., and Sheveleva E. *Rysky in accounting and auditing : [ucheb.posoby]*. Moscow: KNORUS, 2011. Print.
19. Epifanov, A., Plastun O., and V. Dombrovskyy *Finansova security companies and banking institutions [monograph]*. Amounts: SHEE "UAB National Bank ", 2009. Print.
20. Shlykov, V. *Kompleksnoe obespechenye ekonomicheskoy security enterprise*. St. Petersburg: Althea, 1999. Print.
21. Belousov, I. *Management Accounting – Information component of economic security [monograph]*. Kyiv: Dorado Press, 2010. Print.
22. Kamlyk, M. *The economic security of business: economic and legal aspects [navch.posibnyk]*. Kyiv: Atika, 2005. Print.
23. Ivanilov, O. *Business Economics : textbook* . Kyiv: Centre textbooks, 2009. Print.
24. Dykyy, P. *Orhanizatsiya accounting as a tool to ensure economic security : avtoref.dys.na obtain nauk.stupenya candidate of economic sciences : spets.08.00.09 "Accounting, Analysis and Audit (economic activit)"*. ZSTU, 2009. Print.
25. Sokolov, Ya. *Accounting and auditing : from origins to the present day*. Moscow: Audit Unity, 1996. Print.

УДК 069.9:336.1

ББК 65.261.3

Антонюк Д.А.

**СТИМУЛЮВАННЯ МАЛОГО ПІДПРИЄМНИЦТВА НА ОСНОВІ
ВИКОРИСТАННЯ ІНСТРУМЕНТІВ БЮДЖЕТНОГО ФІНАНСУВАННЯ
ВИСТАВКОВО-КОНГРЕСНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ**

Запорізький національний університет,
Міністерство освіти і науки України,
кафедра менеджменту організацій і логістики,
69600, м. Запоріжжя, вул. Жуковського, 66,
тел.: 0506908834,
e-mail: oasd@mail.ru

Анотація. Стаття спрямована на дослідження державного регулювання та бюджетного фінансування виставково-конгресної діяльності в регіонах як засобу стимулювання розвитку малого підприємництва. Метою роботи є систематизація існуючих і розроблення нових механізмів бюджетного фінансування виставково-конгресної діяльності. У роботі використано

такі методи: кабінетні дослідження – шляхом аналізу зовнішньої та внутрішньої інформації, порівняння й системного аналізу, експертного прогнозування та теоретичного узагальнення.

Проаналізовано вплив виставкової діяльності на соціально-економічний розвиток регіонів. Установлено наявність системи контролю та державного регулювання за виставковою сферою в країнах Європи та їх неефективність в Україні. Доведена актуальність бюджетного фінансування витрат на участь у виставкових заходах представників малого бізнесу, для яких проаналізовано можливі алгоритми фінансової підтримки: фінансування напряму шляхом сплати бюджетних коштів за організацію окремих заходів чи компенсації вартості оренди зали; фінансова підтримка учасників (експонентів) виставок як через організатора виставок, так і напряму.

Науковою новизною роботи є запропоновані механізми бюджетної підтримки виставкової діяльності через фінансування виставково-конгресного кластера, що забезпечує значний мультиплікативний ефект для економіки регіону. Розроблені алгоритми бюджетного фінансування через: часткову компенсацію організаторові плати за участь у виставках з умовою обов'язкового користування експонентом послугами кластера та часткову компенсацію організаторові витрат на користування учасником послугами кластера, які організатор бере на себе.

Досліджені механізми можуть бути використані для практичної реалізації системи часткової компенсації витрат суб'єктам підприємницької діяльності за участь у виставкових заходах у регіонах України.

Ключові слова: виставки, виставково-конгресна діяльність, бюджетне фінансування, підприємництво, мале підприємство, механізм компенсації.

Annotation. The article focused on the study of government regulation and budget funding exhibition and congress activities in the regions as a means of stimulating the development of small business. The aim is to systematize existing and develop new mechanisms for budget funding exhibition and congress activities. The methods of researches are: desk research – through the analysis of external and internal information, systems analysis and comparisons, expert forecasting and theoretical generalization.

The influence of exhibiting on the socio-economic development of regions has been analyzed. The presence of control and state regulation for the exhibition area in Europe and their inefficiency in Ukraine has been established. The urgency of the budget funding for participation in exhibitions of small businesses has been installed. The possible algorithms for financial support has been analyzed: direct financing payment through funds on the organization individual measures or compensation cost of renting facilities: financial support for participants (exhibitors) through organizer of exhibitions, and direct financing.

Scientific novelty is the proposed mechanisms of budget support through funding of exhibition and congress cluster, which provides a significant multiplier effect on the economy of the region. Algorithms of budget financing has been developed: the partial compensation organizer fee for participation in exhibitions with obligatory use of exhibitor services cluster and partial reimbursement of costs to the organizer to use the services of a cluster's member, which organizer takes over.

The mechanisms can be used for practical realization of partial reimbursement to entrepreneurs for participation in exhibitions in the regions of Ukraine.

Keywords: exhibition, exhibition and congress activities, government funding, entrepreneurship, small business, the compensation mechanism.

Вступ. Виставкова діяльність відіграє важливу роль у зміцненні міжнародних зв'язків, розвитку внутрішньої і зовнішньої торгівлі, коопераційних зв'язків, трансфері технологій, а також дозволяє скоротити інфраструктурний ланцюг між виробниками і споживачами.

Проведення виставково-конгресних заходів сприяє активізації соціально-економічного розвитку регіону. Зокрема, спостерігається прямий вплив на: зайнятість населення, упровадження інноваційних технологій, установлення партнерських відносин між різними верствами населення (бізнес, влада, наука, культура, освіта), вирішення актуальних завдань економіки регіону тощо. Окрім цього, спостерігається непрямий взаємозв'язок із розвитком обслуговуючої і туристичної інфраструктур (транспорт,

готелі, ресторани, сфера розваг, магазини, музеї, таксі), партнерських видів діяльності (реклама, поліграфія, засоби зв'язку, ЗМІ), людського потенціалу й підприємництва тощо. Тому питання стимулювання розвитку виставкової діяльності в регіонах є надзвичайно актуальним, потребує аналізу та подальшого опрацювання.

Дослідженням сфери проведення виставок займалися такі провідні вчені, як: С.Бердишев, В.Власюк, А.Голіцин, В.Іванов, Л.Лукашова, В.Петелін, В.Пекар, О.Савицька, В.Фарберов, І.Філоненко, В.Шарков та інші. У працях цих науковців і практиків досліджені питання державного регулювання виставкової діяльності, визначено її місце в комплексі маркетингу [1], винайдені механізми управління виставковими процесами та підприємствами в Україні [2; 3], розроблено методики оцінювання ефективності виставково-конгресних заходів, запропоновані заходи з підготовки кадрів тощо.

Чимало робіт присвячено аналізу європейського досвіду розвитку виставкової галузі, який може бути використаний з відповідними особливостями для України. Слід зазначити, що в кожній країні історично склався свій особливий підхід до організації виставкового бізнесу, однак схожими для багатьох з них є наявність контролю та державного регулювання [4]. Цей прояв максимальний у Німеччині (державна підтримка, суспільний контроль і приватна ініціатива), Італії, Франції та Іспанії. Що ж стосується України, то громадські (Виставкова федерація України, Торгово-промислова палата) і державні (Рада з питань виставково-ярмаркової діяльності при Кабінеті Міністрів, Міністерство економічного розвитку і торгівлі, Міністерство закордонних справ) організації, що здійснюють регулювання виставкової сфери, діють неефективно. Дублювання функцій, неузгоджене проведення заходів (рис. 1), що веде до одночасних або наступних одна за одною виставок з близькою тематикою, практично повна відсутність державної фінансової підтримки (усього за 2012 рік проведено 1 010 виставково-ярмаркових заходів, з них 3 фінансувалися з державного бюджету, 1 – з місцевого, 990 – на комерційній основі та 16 мали змішане фінансування [5]) свідчить про недостатність державного регулювання та розвитку виставкової діяльності.

Сучасне державне регулювання експозиційної справи здійснюється на основі чинного законодавства та відповідних методик, що базуються на положеннях, закладених у “Концепції розвитку виставково-ярмаркової діяльності” (розпорядження Кабінету Міністрів України від 24 липня 2003 року № 459-р.) [6], постанові Кабінету Міністрів України від 22.08.2007 р. № 1065 “Про вдосконалення виставково-ярмаркової діяльності в Україні” [7].

Найбільш важливі пріоритети оптимізації виставкової справи було обґрунтовано в розпорядженні Президента України “Про вдосконалення проведення виставково-ярмаркових заходів України” [8], яким запроваджено механізм цільового використання бюджетних коштів у виставковій сфері, порядок реалізації експопроектів, організаторами яких є органи державної влади та проведення яких здійснюється з використанням бюджетних коштів [9]. Відповідно до постанови, “проведення міжрегіональних та регіональних (місцевих) виставок і ярмарків забезпечується за рахунок коштів їх учасників, спонсорів і часткового фінансування з місцевих бюджетів (у межах коштів відповідних бюджетних програм на підставі рішень Верховної Ради Автономної Республіки Крим, обласних, Київської та Севастопольської міських рад)” [8].

Постановка завдання. В означених працях обґрунтовано найбільш важливі напрями державного регулювання та фінансування характеристики, завдання й пріоритети розвитку виставкової справи в Україні. Разом з тим питання необхідності державної фінансової підтримки виставково-конгресних заходів, механізмів її реалізації є досить новими в науковій літературі та потребують більш глибокого дослідження.

Цей напрям є особливо актуальним для представників малого бізнесу, адже витрати, пов'язані з участю у виставкових заходах (оренда площ, обладнання; організаційний збір; централізована підготовка уніфікованих інформаційних стендів тощо) є досить великими. Окрім цього, існує значний ризик неукладення угод з потенційними партнерами або продаж товарів на ярмарку в недостатній кількості для покриття витрат щодо участі у виставкових заходах. Тому більшість малих підприємств та приватних підприємців не ризикують коштами та не беруть участі у виставкових заходах.

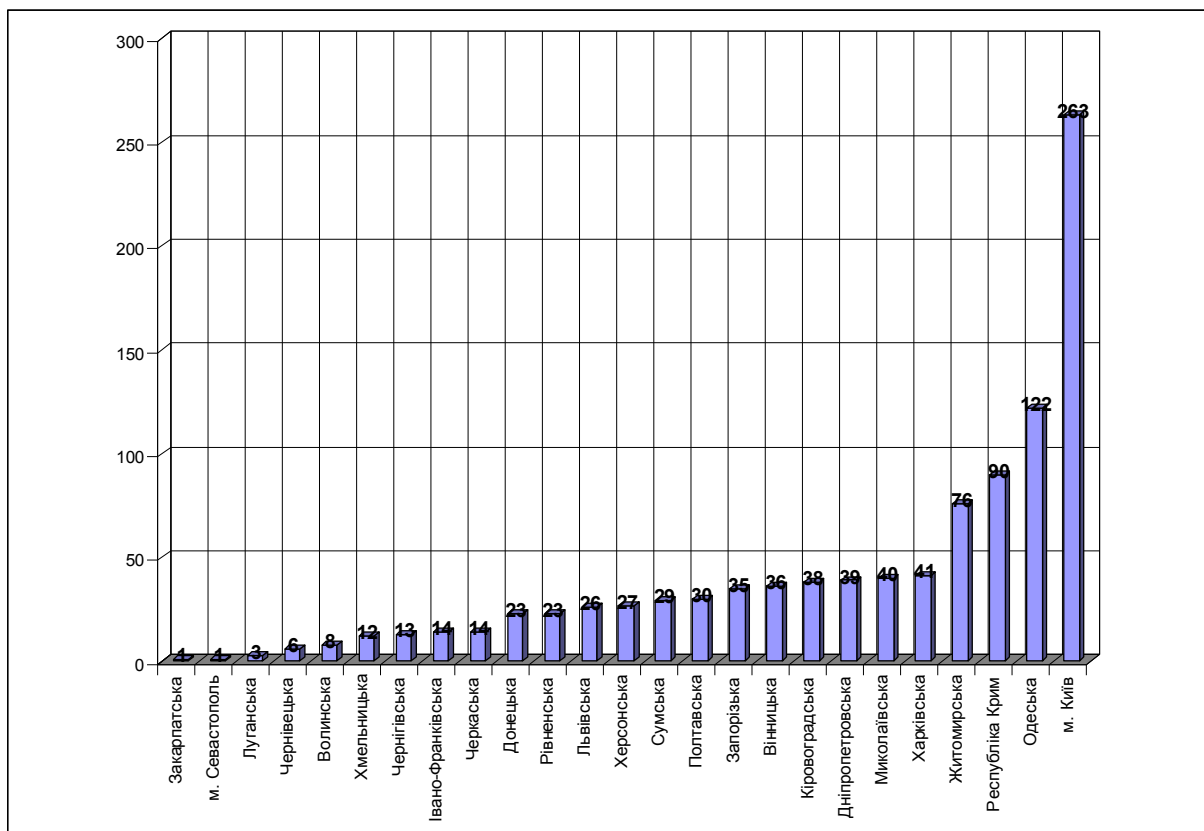

Рис. 1. Розподіл виставкових заходів, проведених у 2012 році, за регіонами України [5]

Результати. Компенсація витрат суб'єктам малого підприємства на участь у виставкових заходах має впроваджуватися з метою:

- активізації їх участі у виставках, ярмарках, підвищенні конкурентоспроможності продукції місцевого виробництва та розширення ринків її збуту, налагодження нових господарських зв'язків, залучення інвестицій та піднесення економіки області;
- посилення впливу виставкової діяльності на розвиток торгово-виробничої інфраструктури області;
- інформування населення області про досягнення суб'єктів малого підприємства в розширенні асортиментного ряду продукції, що реалізується в регіоні.

З точки зору організації алгоритмів фінансової підтримки, доцільно окремо зупинитися на деяких з них (рис. 2). Перший напрям пов'язаний з фінансуванням шляхом сплати бюджетних коштів за організацію окремих заходів чи компенсації вартості оренди експозиційного приміщення. Експоненти виставки залучаються безкоштовно в обумовленій кількості. Оскільки фінансування напряму може бути неефективним, корумпованим і малоконтрольованим, широко використовується як у Росії, так і в Україні практика фінансової підтримки учасників (експонентів) виставок як через організатора

виставок, так і безпосередньо. Алгоритм цього механізму фінансування передбачає: проведення виставки → проведення конкурсу на отримання фінансової підтримки → отримання фінансових ресурсів з бюджету організатором виставки чи експонентом.

Рис. 2. Механізми бюджетного фінансування виставково-конгресної діяльності

Слід зазначити, що цей механізм достатньо широко використовується, однак має суттєвий недолік: бюджетне фінансування здійснюється виключно окремим суб'єктам підприємницької діяльності, а прямиї ефект на бізнес-середовище регіону відсутній.

Ураховуючи значний мультиплікативний ефект виставкової діяльності для регіональної економіки (зумовлений тим, що учасники і відвідувачі виставок є споживачами послуг транспортних і логістичних компаній, готелів, ресторанів, закладів індустрії розваг, охорони та безпеки, рекламних, консалтингових, дизайнерських фірм тощо), довкола неї формується кластер видів діяльності. А регіональна економіка отримує, крім інноваційних стимулів розвитку інфраструктури та сфери послуг, ще й цілком конкретні результати у вигляді податків, робочих місць, створення сприятливого оперативного простору для функціонування сукупності інших видів діяльності [10].

Тому й бюджетне фінансування виставково-конгресної діяльності задля одержання мультиплікативного ефекту доцільно здійснювати через виставково-конгресний кластер. Отже, розглянемо його сутність і можливі механізми бюджетної фінансової підтримки. Досліджуваний кластер – це сконцентрована на території міста (області) група взаємозв'язаних підприємств, установ, організацій (виставковий центр, готелі, ресторани, професійні організатори конференцій, музеї, туристичні об'єкти, транспортні компанії, освітні установи та ін.), взаємодоповнюючі один одного та підсилюючі конкурентні переваги окремих компаній і кластера в цілому в процесі залучення, організації і проведення конгресно-виставкових заходів (рис. 3).

Рис. 3. Структура виставково-конгресного кластера; розроблено автором

Бюджетне фінансування виставково-конгресного кластера можливе за двома алгоритмами:

1. Часткова компенсація організаторові плати за участь у виставках з умовою обов'язкового користування експонентом послугами кластера. Експонент платить за користування послугами учасників кластера.

2. Часткова компенсація організаторові витрат на користування учасником послугами кластера, які організатор бере на себе. Експонент оплачує повну вартість участі у виставці й не несе витрат, пов'язаних з перебуванням у Запоріжжі.

Робота виставково-конгресного кластера за першим алгоритмом (рис. 4) полягає в такому:

Рис. 4. Принципова схема роботи виставково-конгресного кластера з бюджетним фінансуванням; розроблено автором

1. Обласна (міська) рада визначає пріоритетні напрями та тематики, за якими будуть проводитися виставки й форуми, визначає обсяги бюджетного фінансування і призначає орган, який займатиметься підтримкою виставкової діяльності (наприклад, відділ розвитку підприємництва або конвеншн-бюро (за прикладом Києва)).

2. Організатор виставок забезпечує залучення експонентів до участі у виставках, направляє уповноваженому органу список учасників (з відповідно оформленими документами), що підлягають можливій компенсації.

3. Орган спільно зі спеціально створеною комісією з компенсації підтверджує компенсацію експоненту з обов'язковою умовою користування послугами учасників кластера по ваучерах (в обсягах, затверджених комісією, наприклад, у розмірі 0,5 від розміру платежу за участь у виставці – для українських учасників і 1,0 від розміру платежу за участь – для іноземних учасників).

4. Організатор виставок проводить виставково-конгресний захід, експонент отримує компенсацію і користується послугами учасників кластера.

Робота виставково-конгресного кластера за другим алгоритмом (рис. 5) полягає в такому:

1. Обласна (міська) рада визначає пріоритетні напрями та тематики, за якими будуть проводитися виставки й форуми, встановлює обсяги бюджетного фінансування і призначає орган, який займатиметься підтримкою виставкової діяльності (наприклад, відділ розвитку підприємництва або конвеншн-бюро (за прикладом Києва)).
2. Організатор виставок забезпечує залучення експонентів до участі у виставках.
3. Організатор отримує сплату від експонентів за участь у виставці та здійснює оплату за користування послугами учасників кластера (% від вартості участі у виставці).
4. Експонент користується послугами учасників кластера у визначених організатором виставки обсягах.
5. Організатор виставок проводить виставково-конгресний захід та отримує компенсацію за користування експонентами послугами кластера.

Рис. 5. Принципова схема роботи виставково-конгресного кластера з бюджетним фінансуванням; розроблено автором

Висновки. Проведені дослідження дозволили:

1. Проаналізувати вплив виставкової діяльності на соціально-економічний розвиток регіонів у частині зміцнення міжнародних зв'язків, розвитку внутрішньої і зовнішньої торгівлі, коопераційних зв'язків, упровадженні інноваційних технологій, а також сприятт скороченню інфраструктурного ланцюга між виробниками і споживачами.
2. Встановити наявність контролю та державного регулювання за виставковою сферою у країнах Європи (Німеччині, Італії, Франції, Іспанії) та їх неефективності в Україні (через дублювання функцій, неузгоджене проведення заходів, практично повною відсутністю державної фінансової підтримки).
3. Визначити ступінь і механізми сучасного державного регулювання експозиційної справи, у рамках яких проаналізувати механізм цільового використання бюджетних

коштів у виставковій сфері, можливості часткового фінансування з місцевих бюджетів (у межах коштів відповідних бюджетних програм).

4. Показати особливу актуальність бюджетного фінансування витрат на участь у виставкових заходах представників малого бізнесу, для яких проаналізовано можливі алгоритми фінансової підтримки: фінансування напряму шляхом сплати бюджетних коштів за організацію окремих заходів чи компенсації вартості оренди зали; фінансова підтримка учасників (експонентів) виставок як через організатора виставок, так і безпосередньо.

5. Ураховуючи значний мультиплікативний ефект виставкової діяльності для регіональної економіки, бюджетне фінансування виставково-конгресної діяльності доцільно здійснювати через кластер, який об'єднує підприємства транспорту та логістики, готелі, ресторани, індустрії розваг, охорони та безпеки, реклами, консалтингу, дизайну тощо. Розроблені та проаналізовані алгоритми бюджетного фінансування виставково-конгресного кластера через: часткову компенсацію організаторові плати за участь у виставках з умовою обов'язкового користування експонентом послугами кластера (експонент платить за користування послугами учасників кластера); часткову компенсацію організаторові витрат на користування учасником послугами кластера, які організатор бере на себе (експонент сплачує повну вартість участі у виставці та не несе витрат, пов'язаних з перебуванням в місті).

Метою подальших доліджень є: опрацювання методології роботи комісій з компенсації участі у виставкових заходах, підготовка регуляторних актів і практична реалізація запропонованих алгоритмів на пілотних проектах.

1. Голіцин А. М. Виставково-ярмаркова діяльність підприємства : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. екон. наук : 08.06.01 "Економіка, організація і управління підприємствами" / А. М. Голіцин. – К., 2006. – 19 с.
2. Гуменна О. В. Виставкова діяльність в АПК : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. екон. наук : 08.02.02 "Економіка та управління науково-технічним прогресом" / О. В. Гуменна. – К., 2005. – 20 с.
3. Фарберов В. І. Формування ефективного механізму управління виставковими підприємствами : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. екон. наук : 08.06.01 "Економіка, організація і управління підприємствами" / В. І. Фарберов. – Донецьк, 2002. – 23 с.
4. Лапшина С. А. Выставочно-ярмарочная деятельность в системе развития предпринимательства в регионе: на примере Мурманской области : автореф. дис. на соискание уч. степени канд. экон. наук : 08.00.05 "Экономика и управление народным хозяйством" / С. А. Лапшина. – С. Пб., 2004. – 20 с.
5. Виставкова діяльність в Україні у 2012 році. Статистичний бюлетень / [за ред. І. В. Калачової]. – К. : Держ. служба стат. України, 2013. – 52 с.
6. Концепція розвитку виставково-ярмаркової діяльності : затверджена розпорядженням Кабінету Міністрів України від 28.07.2003 р. № 459-р [Електронний ресурс]. – Режим доступу : www.rada.gov.ua.
7. Про вдосконалення виставково-ярмаркової діяльності в Україні : Постанова Кабінету Міністрів України від 22.09.2007 р. № 1065 [Електронний ресурс]. – Режим доступу : www.rada.gov.ua.
8. Про вдосконалення проведення виставково-ярмаркових заходів в Україні : розпорядження Президента України від 02.11.2000 р. № 342/2000-рп (у редакції від 16.10.2005) [Електронний ресурс]. – Режим доступу : www.rada.gov.ua.
9. Супрун Н. А. Державне регулювання виставково-ярмаркової діяльності: історико-теоретичний аспект / Н. А. Супрун, О. М. Кудласевич // Український соціум. – 2010. – № 3 (34). – С. 112–123.
10. Підгрушний Г. П. Виставкова діяльність та її значення як інструменту регіонального розвитку / Г. П. Підгрушний, В. О. Пекар, О. О. Денисенко // Український географічний журнал. – 2009. – № 1. – С. 41–49.

References

1. Golitsin, Andriy. *Exhibitions of an enterprise. Diss.* Kyiv National Economic University, 2006. Print.

2. Gumenna, Olena. *Exhibitions in agriculture. Diss.* National Science Center “Institute of Agrarian Economics”, 2005. Print.
3. Farberov, Veniamin. *Forming an effective management mechanism exhibition companies. Diss.* Institute of Industrial Economics of NAS of Ukraine, 2002. Print.
4. Lapshina, Svetlana. *Exhibition activities in the system development entrepreneurship in the region: the Example Murmansk region. Diss.* Baltic International Tourism Institute, 2004. Print.
5. “Exhibitions in Ukraine in 2012”. *Statistical Bulletin, State Statistics Service of Ukraine* (2013). Print.
6. “The concept of exhibition and fair activities: approved by the Cabinet Ministers of Ukraine of 28. 07. 2003 № 459-p”. *Rada.gov.ua*, 2013. Web. 14 Dec. 2013. <<http://rada.gov.ua>>.
7. “On improving the exhibition and fair events in Ukraine: the resolution of Cabinet Ministers of Ukraine of 22.09.2007, № 1065”. *Rada.gov.ua*, 2013. Web. 14 Dec. 2013. <<http://rada.gov.ua>>.
8. “On improving the exhibition and fair events in Ukraine: the order of the President of Ukraine from 02.11.2000, № 342/2000-rp (as amended on 16.10.2005)” *Rada.gov.ua*, 2013. Web. 14 Dec. 2013. <<http://rada.gov.ua>>.
9. Suprun, N. “State regulation of exhibition and fair activities: historical and theoretical aspects” *Ukrainian society* 3 (2010): 112–123. Print.
10. Pidgrushniy G., V. Pekar, and O. Denisenko “Exhibitions and its importance as a tool for regional development” *Ukrainian Journal of Geography* 1 (2009): 41–49. Print.

Рецензенти:

Баланюк І.Ф. – доктор економічних наук, професор, завідувач кафедри обліку і аудиту ДВНЗ “Прикарпатський національний університет імені Василя Стефаника”.

Криховецька З.М. – кандидат економічних наук, доцент кафедри фінансів ДВНЗ “Прикарпатський національний університет імені Василя Стефаника”.

УДК 336.226.44:349.6 (477)

ББК 65.9 (4 Укр) 26 + 67.9 (4 Укр)307

Мацієвич Т.О.

**ЗАКОНОДАВЧО-ПРАВОВИЙ МЕХАНІЗМ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ
ПРИРОДООХОРОННИХ ЗАХОДІВ В УКРАЇНІ**

Херсонський національний
технічний університет,
Міністерство освіти і науки України,
кафедра “Фінанси і кредит”,
73008, м. Херсон,
Бериславське шосе, 24,
тел.: 326985,
e-mail: www.kntu.net.ua

Анотація. Метою статті є аналіз сучасного нормативно-правового забезпечення екологічної політики України. Розкрито питання вдосконалення прогресивного розвитку природоохоронного законодавства, а також розглянуто проблеми у формуванні та реалізації природоохоронного законодавства.

Екологічне законодавство України виходить із того, що сучасний стан соціально-економічного розвитку в країні характеризується різким погіршенням екологічної ситуації на місцевому, регіональному й національному рівнях. Тому законодавчий механізм спрямований на запобігання проявам екологічних ризиків і небезпеки від негативного техногенного впливу й стихійних явищ з урахуванням стану економічного розвитку держави.

Сучасна система організації управління природокористуванням, охорони навколишнього середовища, контролю за цими процесами виявилася не здатною здійснювати екологічне регулювання економічного розвитку, вирішувати складні еколого-економічні проблеми.

Розробка нормативно-правових актів щодо екологічної політики в Україні сприятиме створенню надійного механізму природоохоронних заходів, спрямованих на захист громади й суспільства в цілому. Це дасть змогу своєчасно долати наслідки екологічного впливу та прогнозувати збитки від навантаження на навколишнє природне середовище.